

Acció Ciutadana

Setmanari Republicà Federal

Olot, 8 Març 1930. — Subscripció 5 ptes. l'Any. Número solt 10 cts. — Administració, Concentració Republicana — Any I.— Núm. II

No temeu mai de dir en públic sempre tot el vostre pensament. Un home no és bó ni gran sinó amb aquesta condició. Fomenteu el pensament al vostre collaret. Estimeu-lo en els altres quan correspon al vostre respecte-lo quan li és contrari. Cal saber escoltar al que ens desplau.

Anatole France

Sánchez Guerra

EL senyor Sánchez Guerra en el discurs que donà al teatre de la Zarzuela de Madrid definí la seva actitud, d'una manera ben clara, Aquest parlament era esperat, amb impaciència, per tothom. Semblava que del que diria el senyor Sánchez Guerra, n'havien de resultar conseqüències que de cop i volta toansformarien la manera actual de regir-se el país, o al menys seria una estocada a fons contra les més altes institucions de l'estat.

Nosaltres no havem quedat decebuts després del discurs de l'il·lustre orador polític, ans al contrari, ens ha afermat encara més el concepte que teníem de les altes personalitats que ell blasmà, amb valentia i noblesa; nosaltres fa temps que havem perdut tota confiança en la monarquia i estem convençuts que la república és, per molts motius, una forma de govern cent vegades superior. Sánchez Guerra que ja tenia al seu haver molts i rellevants mèrits, se n'ha guanyat un altre amb el sec discurs ja esmentat, puix ell pogué dir coses que no s'haurien deixat dir a cap més polític per més republicà que hagués estat. Demés, feu un retrat de l'actual encarnació de la monarquia tan just que difícilment podrà recobrar aquella perduda confiança en la confiança que determinà l'actual actitud del senyor Sánchez Guerra i que segurament imitaran molts altres antics servidors de la monarquia.

Tot i això, nosaltres no creiem que un home sol i molt menys amb un discurs pugui enderrocar una institució que compta amb tants adeptes incondicionals, perfectament inútils, una sangria per el país i que segurament un govern republicà, ben democràtic, aniria escombrant del presupost; nosaltres creiem que és obra dels republicans el proclamar i organitzar la república, però cal reconèixer que l'actitud del senyor Sánchez Guerra ens pot ésser un preciós ajut. No cal que el senyor Sánchez Guerra es declari republicà, ens ajudarà amb molta més eficàcia fent tot sovint discursos contra el monarca, com el que feu al teatre de la Zarzuela els quals ens faran més favors que els que pugui fer un fals republicà.

Estem atravesant uns temps que cal obrar amb energia i serenitat alhora; és convenient que tothom que estimi la llibertat, i els ideals de democràcia, estigui disposat a cooperar, en aquestes hores històriques, aportant el seu gra de sorra en la immensa tasca de renovament governamental del país; és imperiosament necessari que tothom posi en joc la força del seu ideal i de les seves conviccions democràtiques, per a rectificar la nostra història procurant que els nostres hereus no hagin de sofrir les actuals amargures; havem de creuar-nos per a deixar-los-hi més llibertat i més justícia.

Doctrina Republicana

La República Federal

Què és la República Federal? És la República organitzada de manera que l'Estat resulta format d'uns quants Estats-Membres corresponents a diverses nacions erigides amb personalitat pròpia que formen part de l'Estat. Cada un dels Estats-Membres conserva plena autonomia per a regir-se i només corresponen a l'Estat central aquelles atribucions que serveixen per mantenir les relacions entre ells i les internacionals, per tenir cura de la defensa del territori; de la Hisenda, de les Duanes, per donar les lleis generals, en fi allò que es comú als diversos membres.

Això és la República Federal ben desenrotllada. És clar que hi poden haver repúbliques amb un regim més o menys acostat a n'això i que també en diguin federals.

Quins avantatges té? Permet que nacionalitats diverses visquin avingudes en un mateix estat central perquè cada una té independència suficient per desplegar la seva activitat com cregui necessari en quasi totes les matèries: és a dir és el regim liberal i democràtic i que tot bon republicà ha de defensar aplicat amb força perfecció a les nacionalitats que tenen tant de dret a la vida i a la llibertat com els individus.

En la pràctica, quins resultats ha donat? Els veiem a Suïssa d'una manera exemplar; allà hi ha quatre nacionalitats, francesa italiana veïca i alemanya; totes tenen dret a usar llur llengua i desenrotllar llur cultura a viure llur vida i això ha permès que visquessin en bona harmonia gent tan diversa durant sis-cents anys perquè cap no se sent esclava.

A la nostra terra, com és va introduir el republicanisme federal? Fou a mitjants del segle passat que el savi i auster polític Francesc Pi i Margall començà la seva propaganda, coronada per un gran èxit. La immensa majoria dels repu-

blicans catalans foren desseguida federals. Com que en aquell temps no hi havia, malhauradament, prou consciència de la nostra personalitat, la idea no fou prou ben concebuda ni desenrotllada, però les bases estaven posades: el mateix Pi i Margall en els seus darrers anys anà veient la situació més clara. L'il·lustre Valentí Almirall fou, però, qui definí millor el federalisme català. Avui tots els republicans catalans i fins quasi tots els espanyols, són defensors de la República Federal completa.

Defensem-la amb entusiasme i pensem que la tradició dels republicans centralistes i per tant anti-federals la representen homes sense unes conviccions tan fermes com els altres. Exemple n'és Castelar que aconsellà als seus partidaris que es fecin monàrquics i Melquiades Alvarez, que traí la causa republicana. En canvi Salmerón, que fou centralista de bona fé molts anys, acabà fent-se federal i per defensar aquestes idees corré el perill de veure's assassinat.

ANDREU CARRERAS

UN TRIST RECORD HISTÓRIC

Avui fa 35 anys que al tornar de Tanger el cuirassat «Reina Regente», un dels millors vaixells de guerra que Espanya aleshores tenia, s'enfonsà al passar l'Estret de Gibraltar, amb la seva tripulació de 400 homes.

Era al matí del dia 10 de Març de 1895.

Moltíssimes foren les investigacions que es feren per averiguar el lloc de la desgràcia, totes però resultaren inútils.

Tothom convenia en declarar com a únic culpable al general Fuentes, que enterat de que l'ambaixada marroquí es trobava en el Ministeri de la Guerra juntament amb els representants espanyols, negociant el conveni de pau que tant s'esperava, a la sortida dels delegats del Marroc es dirigí al seu cap i el bofetejà, fent-li avinent que es venjava de la mort del general Margallo. Aquella seva grollera intervenció feu que les negociacions prenguessin un altre caire; foren moltíssims els actes que es tingueren de fer en honor dels insultats, excursions a l'Escorial, a Toledo, etc., àdhuc s'organitzà un ball de gala al Palau Reial, i és curiosa la resposta seva a la pregunta de què els semblava el conjunt de la festa:—Molt bonic, esplèndid, però al nostre país (referint-se a les dames que s'havien presentat amb els braços tapats i els pits quasi nus) això sols poden veure-ho els pares i els marits.

Un tren especial els portà a Càdiz i embarcaren al cuirassat «Reina Regente», en lloc de fer-ho al canoner «Conde de Benedictio», popular per els focs del Gurugú, que els havia anat a cercar. Cosa que, d'ésser cas de fatalitat, hauria estat preferible, tota vegada que la tripulació d'un canoner és de 25 a 30 homes.

S'esperava la demanda de responsabilitats i la degradació del culpable, desterrant-lo, com a pena mínima, però el govern de Cánovas del Castillo preferí declarar-lo boig que fer justícia.

VIRGILI DEL CASO

Comentari

Dimarts passat «La Publicitat» publicà el manifest d'«Acció Catalana» a l'opinió, que és de referència a l'ideari proclamat en la Conferència Nacional de 1922.

El seu programa és treballar Catalunya endins; la forma política és la República Federal.

I ens plau, per les coincidents afinitats amb la nostra concepció política, retallar del mateix els següents paràgrafs:

«Acció Catalana» és liberal. Proclama els drets de l'home, els del ciutadà i els de la nació com una realitat natural que l'Estat no pot ni negar ni minvar, sinó reconèixer i garantir; proclama com a conseqüència de la llibertat del treball, el dret dels treballadors a organitzar-se legalment per a garantir el fruit de llur esforç i la representació social que els pertorqui, i el deure de l'Estat a impedir que llur inferioritat econòmica o cultural anul·li o coaccioni aquella llibertat.

La República és el coronament lògic de l'edifici democràtic. La sobirania popular és incompatible amb les funcions hereditàries i ho és també amb la irresponsabilitat dels càrrecs. Per això «Acció Catalana» a l'hora de la seva naixença va declarar la forma republicana com la més avinguda amb les característiques actuals de la nostra terra.

La llibertat de l'home, la igualtat dels estaments, la fraternitat dels pobles, entén «Acció Catalana» que són la garantia indispensable del triomf de la causa de la nostra terra.

Ara és l'hora, doncs, de que els elements d'«Acció Catalana» actuïn.

Un programa més o menys dens d'humanitat no ens reportarà pas cap benefici material si es manté sols en un ambient ideològic i defuig la plàstica política que permet el seu sinteticisme.

Convè, doncs, que es vagi a la formació d'un front únic d'esquerres, si és volen obtenir tot seguit resultats favorables.

LES ARTS

DIVAGACIONS

El nu, en art, encara és un problema de moral; generalment han estat els catòlics els que en més d'una ocasió no han vacil·lat gaire en determinar-lo immoral, i per tant, indesitjable. Es ben trist i lamentable que allò que fou creat per Déu, no pugui ésser representat amb la mateixa forma, sense que els seus adictes més convençuts no es ruboritzin ni pensin malament. Si la creació de l'home no és una cosa perfecta, a qui en donarem la culpa?

Els grecs, en les seves famoses Olimpíades recorrien la pista completament nus, orgullosos de poder mostrar el seu cos al poble com a símbol d'una raça forta i perfecta. Avui, una escultura representant un nu, es suïcient per promoure, durant un mes, els més grotescs insults a l'art, per part dels moralistes. Recordeu l'aldarull que va promoure la col·locació de les estàtues a la Plaça de Catalunya de Barcelona. Recordeu, també, que fou refusat un donatiu d'una pintura d'En Tógores, al museu de la mateixa ciutat, per el sol fet d'haver-hi representat un nu de dona.

A Olot, el nu també ha estat combatut sense gaire mirament. Hom recordarà fàcilment que «La Tradició Catalana» protestà més d'una vegada de la publicació d'uns nus en unes revistes olotines ja desaparegudes. El comentarista de «Tradició Catalana» deia, entre altres coses, que, àdhuc en els museus, hi ha certes obres que són ensenyades únicament a persones determinades.

Aquest pobre comentarista, és ben segur

que no ha pas tingut mai la delicadesa d'entrar en un museu.

Desconeixedors en absolut dels més elementals coneixements d'estètica, aquests moralistes fanàtics, claven sovint el fibló verinós sobre una matèria per ells completament desconeguda. Creient-se amparats per una moral forjada a la seva manera, titllen d'immoral ço que el seu instint maltís (no natural) no pot resistir la temptació.

«Es un perill constant pels infants», diuen. No és veritat. Els infants encara no han tingut temps de corrompre's. Recordo, d'un gran psicòleg francès que, en un dels seus llibres més interessants, explica el següent:

Una vegada, una senyora amiga meva, visità un museu, junt amb un seu fill, d'uns deu o dotze anys, aproximadament; visitaren sala per sala, detingudament sense que aquell infant manifestés cap classe d'estranyesa, rient-se únicament de l'expressió original d'algunes pintures primitives. Poc després d'haver abandonat el museu i passejant-se per la ciutat, l'infant quedà parat, ple d'admiració, davant mateix d'una font artística, composta d'uns nus d'ambdós sexes, dels quals, part del cos de l'home, estava curiosament tapat amb una fulla. La seva mare, estranyada, preguntà al seu fill el que hi havia de particular en aquelles escultures.

—Vol dir-me, mare,—digué el nen ingènuament—el què hi ha allí sota aquella fulla? ⁽¹⁾

No hem de permetre que el nu sigui combatut per gent profans a tota cosa d'art. Mai cap veritable artista ha deixat d'esculpir o pintar cap nu, per creure produir una immoralitat. En aquest cas, solament seran immorals aquelles obres les quals l'art hi és absent per complert.

Miquel Àngel, no vacil·là gaire en representar els orígens de la humanitat, treball que va ordenar-li el Papa Juli II, en les voltes de la Capella Sixtina de Roma.

JOSEP PUJOL

(1) Deixo el comentari per els senyors moralistes.

Tribuna lliure

Sr. Director de «ACCIO CIUTADANA»

Presente

Salud: Con gran emoció vi ayer el primer número del semanario Republicano Federal de su digna dirección, por lo que hago votos para su prosperidad para el bien de la clase humilde y fines políticos a que dicho semanario aspira.

Ahora permítame V. que con toda mi voluntad le exponga mi parecer, aunque puedo cometer un error.

Todo el texto del semanario lo considero de una confección agradable y pulcra, pero lo que no creo cabe en él es la reseña dedicada al «fútbol». Claro que si se practicara tal como lo implantaron los ingleses sería muy eficaz para la cuestión física, pero tal como se practica en estos tiempos (al menos lo considero así) es una corrupción moral para la Humanidad, pues nunca he creído que la cultura tuviera de ser custodiada por la fuerza armada. ¿Que se aprende en el fútbol? Gritos, palabras groseras, escándalos y algunas veces lo más ignominioso, que dos o más hombres se inchan a puñetazos. ¿De esto se llama cultura? Para mí no, y creo que para un semanario de ideas avanzadas como el que V. tan dignamente representa, no cabe se incluyan artículos ni reseñas de cierta cate-

goría, que solo apoya el Clero, Estado y Capital, tres factores completamente rastroeros a los fines de «ACCIO CIUTADANA».

También quisiera exponer sobre el idioma en que se redacta, pero habiendo salido ya el primer número, ya no hay remedio para el motivo.

No crea V. que mi intención sea contrarrestar la actuación de la redacción del semanario, solo hago esta pequeña observación bajo mi poco criterio.

Ahora la Redacción tiene la palabra.

Sin más, deseando prosperidad en el curso emprendido, os saluda fraternalmente como suscriptor,

Juan Soler

Ens plau remarcar el fet de que l'autor d'aquesta lletra sigui, precisament, un significat en l'actuació obrera per a evidenciar-nos l'acollida que el poble ens ha fet. Nosaltres l'agraïm i estem decidits a procurar la persistència del bon efecte.

Sobra raó a n'En Joan Soler per a parlar de futbol en els termes que ho fa, ja que les exhibicions d'aquest espectacle, generalment, acostumen a motivar la deplorable demostració d'un estat d'incultura que denigra considerablement, però ens cal tenir en compte que l'apoliticisme, o millor dit, la indiferència, d'un sector força interessant de joventut per a pronunciar-se definitivament per un programa o actuació, no és pas tant fàcil de vèncer si hom deixa de banda la diplomàcia d'entrar-lo a la raó per petites dosis; doncs són molts els que dels periòdics en lleixen sols les crítiques esportives, però nosaltres no voldríem res més que aconseguir que alguns d'aquests, de tant en tant, fixessin la seva atenció en els articles doctrinaris.

Seria un pas ben interessant, que havem de mirar de procurar-nos.

I en quant a la qüestió de la llengua a que el senyor Soler fa referència, havem de lamentar que sigui aquest un prejudici que, malgrat evidents contradiccions, persisteixi encara en algunes de les associacions obreres.

No dubtem que fonamenten la seva actitud en la temença d'una desintegració que creuen reportaria dificultats democràtiques; manifestacions rescents dels capdavanters extremistes, que cerquen la solució als problemes racials, han deixat, precisament, en descobert la gran quantitat d'humanisme que condensen els seus programes.

A més, la mesura de tots els problemes consisteix en la íntima comprensió del que és l'individualisme. No és pas possible que hi hagi qui cregui en una humanitat homogènea en totes les seves parts, no obstant som molts els que voldríem un llaç de germanor indeslligable que sols la comprensió i el reconeixement poden fer possible.

A. D.

VARIA

FENT DISSABTE

La península de pell de bou brau, posada a remullar entre dues immenses basses, va acabant de servir d'alfombra i catifa a la pols i porqueria que, en un mal jorn, damunt d'ella s'arrapà.

Suara mateix hi ha hagut una escombrada higiènica, segons certera frase d'un eminent i jove professor. Molt necessària, per cert, (l'escombrada, no la frase) però potser una mica massa suau, doncs, si be aparentment ha quedat ja neta, romanen encara alguns nuclis polsosos, focus més tard o més d'hora de possibles molesties que calen eliminar i que precisen per tant d'unes més severes mides de neteja, entre les que no hi hauran pas de mancar i hi estaran molt bé unes fortes i concientsudes espolsades i expulsades....

J. V. M.

CONFERENCIA DE PAU VILA

Dilluns passat, l'agrupació cultural «Atenea» recomençà la seva tasca, després d'uns quants mesos inactius, amb una interessant conferència que donà el savi geògraf català, professor de l'extingida Mancomunitat de Catalunya, En Pau Vila.

Feu la seva presentació d'una manera admirable, el jove N'Antoni Planagumà, deixeble seu.

Parlà de «La Vall d'Andorra» en els seus diferents aspectes; l'estudià en la seva formació geològica i en les seves possibilitats econòmiques, i comentà extensament la seva constitució política com a Estat català amb dues sobiraniaes, supeditades, per demostracions evidents, a la suprema voluntat de dos Estats.

Política Local

Convocada la Junta Municipal de la coalició republicana-obrera, per els regidors que havien de pendre possessió dels càrrecs conferits novament amb motiu del R. O. del 15 de Febrer, per creure havien de dur al Municipi la representació dels corresponents partits, es decidí que aquests procedissin de la forma determinada per el senyor Pau en la mateixa sessió, fent hi constar també la protesta per la manera en que havien estat escollits els majors contribuents.

A últims de la setmana passada es repartí al públic una lletra impresa, redactada en castellà, en la que el senyor Pau justificava la seva actitud en el Municipi.

Municipals

El passat dia 27 de Febrer, tingué lloc la continuació de la sessió de constitució interna de l'Ajuntament en Plé a fi d'acabar de donar compliment el Reial Ordre de 15 del propi mes.

Presidí la sessió l'Alcalde interí Sr. Tresserras amb assistència dels Regidors Srs. Agustí, Puig Trasfí, Tutau, Arau, Hostench, Descals, Capdevila, Casabò, Puigdevall i Castanyer.

Fou llegida l'acta de la del dia anterior per el Secretari Sr. Daunis que per unanimitat fou aprovada.

Seguidament la presidència designà per ocupar les Tenències amb caràcter interí de la manera següent:

Don Candi Agustí, Tinent primer d'Alcalde, Conseller d'Hisenda.—Don Joan Tutau, Tinent segon d'Alcalde, Conseller de Governació.—Don Rafel Arau, Tinent tercer d'Alcalde, Conseller de Foment.—Don Baudili Descals, Tinent quart d'Alcalde, Conseller de Cultura.

També conferí les atribucions senyalades en l'art. 101 del vigent estatut Municipal a Don Joan Puigdevall.

Inmediatament la presidència senyalà que les sessions de la Comissió Permanent es celebressin els dimarts de cada setmana a les sis de la tarda.

A continuació es donà lectura d'una proposició redactada en català sotscrita per Don Joan Capdevila i Don Maties Castañer, en la que es demana s'acordi recabar del Govern Civil per que aquest obtingui de la Superioritat el permís per elegir l'Ajuntament, l'Alcalde i Tinents d'Alcalde i en últim extrem almenys els Tinents d'Alcalde; per unanimitat així s'acordà.

I sens altres assumptes s'aixecà la sessió.

Dimarts dia 4 de l'actual celebrà sessió ordinària la Comissió Permanent, sota la presidència de l'Alcalde interí Sr. Tresserras i amb assistència dels Regidors Srs. Agustí, Tutau i Arau.

Seguidament es donà compte, i són, sense observació de cap mena, aprovats els assumptes següents:

Distribució de cabdals per el present mes.

Extracte dels acords presos per la Comissió Permanent durant l'últim trimestre de l'any 1929, i Finalment s'acordà passí al Negociat d'Hisenda per el seu informe una sol·licitud sotscrita per varis venedors ambulants que ocupen llocs en el Passeig de Blay en dies de Fires i Mercats, interessants se'ls concedeixi el descompte indicat en la Tarifa corresponent del vigent Prsssupost.

I sense altres assumptes s'aixecà la sessió.

El dijous, dia 6, va tenir lloc una sessió extraordinària de l'Ajuntament en Plé, que no en donem compte per manca de temps. Prometem fer-ho la pròxima setmana.

ELS ESPORTS

FUTBOL

A causa de la pluja, diumenge passat no pogué celebrar-se l'encontre anunciat entre l'«Olot F. C.» i la penya «Els Tres», de Barcelona.

Demà començarà el «Torneig Copa Ajuntament». Els equips que s'han inscrit jugaran tots contra tots i en l'ordre que donà el sorteig, que és el següent:

Orfeó—Olot F. C.
Indústria i Comerç—Centre Fontanella
Olot F. C.—Centre Obrer
Centre Fontanella—Orfeó
Indústria i Comerç—Centre Obrer
Centre Fontanella—Olot F. C.
Orfeó—Indústria i Comerç
Fontanella—Centre Obrer
Olot F. C.—Indústria i Comerç
Orfeó—Centre Obrer

El torneig comprendrà dues voltes i els partits es celebraran seguits, mentre no hi hagi compromís d'un partit foraster entre mig. La classificació s'obindrà per punts.

Demà tindrà lloc el primer encontre entre l'Orfeó i l'Olot F. C.

Aprofitant les passades festes de Carnaval, ha estat uns dies entre nosaltres, el jove i excel·lent equipier del F. C. Barcelona, En Manuel Traiter.

El passat diumenge, el titular de l'Olot F. C., En Pere Oliver, jugà a Barcelona un segon partit de prova amb el reserva del C. D. Europa; sembla que causà bona impressió. Probablement demà jugui un tercer partit.

Per el dia 16 d'aquest mes s'anuncia la vinguda del potent equip «Argenton F. C.»

D'ací i d'allà

Agraim la bona acollida que el poble feu el nostre primer número, i ens ratifiquem en el nostre propòsit de no defraudar en res les esperances que a la nostra actuació es tenen posades.

Les dones catalanes, arreu de Catalunya, signen el manifest que, a demanda d'una àmplia amnistia que compregui a tots els presos polítics i socials, volen elevar al govern Berenguer.

Les signatures poden recollir-se utilitzant únicament fulles de paper de barba blanc.

A la sessió municipal d'ahir el vespre, el senyor Joan Capdevila demanà a l'alcalde senyor Tresserras que es trametés un telegrama al govern Berenguer, demanant una ampliació de l'amnistia, que s'estengui a tots els presos polítics i socials.

Són molts els símptomes reconfortants que en un sol mes de viure sense la presió de la Dictadura, ens han fet adonar del revifament que, de soca a rel s'ha operat en el país.

L'èxit obtingut per el gran diari «La Publicitat», avui un dels més acceptables i millor redactats, que en un mes ha augmentat el tiratge diari de més de 8000 exemplars, és una senyal evident de com avancen les idees lliberals i democràtiques.

L'acceptació que tota la joventut ha dispensat al popular setmanari esportiu «La Rambla», d'idees republicanes, són dues senyals evidents de com el poble es va desensopint. Només faltava que ACCIO CIUTADANA, havent-ne imprès una quantitat molt superior a la que pot aspirar el millor periòdic local, ens quedéssim sense ni un sol exemplar i amb molts més subscriptors fixos dels que mai ens podem imaginar. I En Primo deia que tenia el poble al seu costat!

S'ha constituït la Unió Socialista de Catalunya, havent-se elegit, per el càrrec de president, el senyor Gabriel Alomar; per el de vice-president, el senyor Josep Xirau, i per el de secretari, el senyor Josep Maria Masip. El seu primer acord fou el de trametre al govern un telegrama demanant l'ampliació de l'amnistia.

Se'ns diu que, reaparegut el senyor Gussinyé a Castellfollit, va oferir-li la primera estrena el comerciant Pere Coderc, de Sant Joan les Fonts, que per qüestió d'uns programes de cine va marcar-li els cinc dits a la cara.

Sortint del sopar celebrat en homenatge del senyor de Roca, ex-alcalde de la dictadura, un auto propietat del senyor Márquez, topà, a un quilòmetre lluny de la població, amb un arbre, resultant, sortosament ilesos els seus ocupants.

A últims de la setmana passada es constituí en aquesta ciutat la Delegació del Col·legi d'Agents Comercials, quedant la Junta constituïda de la següent manera: President, Joan Prunés; Secretari, Joaquim Isamat; Tresorer, Maties Cardona; Vocals, Joan Fortet i Antoni Dot.

Havem passat el Carnaval, per cert força animat; llàstima de la pluja que privà de sortir molta gent els dos primers dies. Aquest any s'ha trobat a faltar la decoració d'algunes sales de ball, així com la manca de disfresses, cosa molt natural, després de sis anys d'haver tingut d'amagar la cara.

Els joves esposos Joan Arau i Rosa Hostench, s'han vist per primera vegada pares d'un robust nen. Sigui enhorabona.

Electricitat Médica Cures per diatèrmi, sol d'altura i raigs X.
GASSIOT Plaça de l'Estel (Pla de Llacs)
entrada per l'avinguda Paluzie.

La Secció de Teatre del «Centre Obrer», té en projecte per aquestes festes de Quaresma una bella representació d'obres, entre elles: «L'Embruixada», «L'Obra», «En Pòlvora», «La meva mare» i «Un fill del poble». Per a demà a les cinc de la tarda i a dos quarts de deu de la nit. posaran en escena amb tota riquesa de detalls, l'obra en quatre actes, de Victòria Sardou «La Tosca», la qual creiem obtindrà gran èxit, degut als continuats assaigs que s'han fet de la mateixa. El senyor Joan Escapa ha pintat el decorat exprofessament per aquesta obra i la part de sastreria anirà a càrrec de l'acreditada casa Ballestrà de Barcelona. No hi faltarem.

Demà, diumenge, sols restaran obertes les farmàcies Cardelús i Fajula.

Per haver trencat arbres ha ingressat a la presó d'aquesta ciutat el veí de Sant Privat de Bas, Joan Esquena.

Han estat nomenats per a les escoles públiques de Sant Privat de Bas i Riudaura, respectivament, els professors Teresa Mitjavila i Enric Moner.

Demà estaran oberts els estancs n.º 1 del carrer Major i n.º 4 del carrer de Sant Esteve.

Revista de Premsa

RETALLEM

de Cecili Gasoliba al «Diluvio»:

«Formem un «cartel» republicà amb els distints nuclis d'intel·lectuals i altres forces sanes que ja es dibuixen en diverses regions d'Espanya per a formar el bloc potent i abassagador que en el proper cos legislatiu votarà la República espanyola, i amb ella la llibertat de la nostra pàtria, perquè avui, indiscutiblement, l'única República possible és la República Federal.»

de Marcell Domingo a «Mirador»:

«La resistència a concedir als estadistes liberals més destacats per les seves obres les qualitats que es concedeixen tan fàcilment als conservadors més destacats pels seus fracassos, prové en gran part del fet que l'opinió no existeix encara com a òrgan efectiu de govern; que el poble no és encara en tota la seva plenitud una consciència democràtica. I que prefereix ésser governat a governar-se; prefereix que el manin a manar-se, prefereix que l'autoritat sigui una delegació en lloc d'una col·laboració. Cal, doncs, donar aquesta consciència democràtica al poble perquè discerneixi aviat els valors representatius i aprengui que la sobirania popular no pot reclamar-se sinó quan pot exercir-se; i que sols pot exercir-se quan sàpiga elegir-se, i que sols se sap elegir quan de l'elecció se'n sap fer una selecció.»

d'un interviu fet per Manuel Brunet a Angel Pestaña, publicat a «Mirador»:

«—I el catalanisme?»

«—Ens interessa com una manifestació de llibertat. I fixeu-vos que la nostra organització és per principi federativa. El separatisme és una manifestació de protesta, com la nostra, contra l'absolutisme del poder central.»

«—Us interessen la República i el catalanisme, però no fareu gens de política?»

«—No podem. No obstant, estendrem el nostre camp d'acció cap a unes activitats que no se surten de la nostra incumbència.»

«En la Diputació de Madrid:

«El Sr. Mola pide que se quite del salón de sesiones un retrato del ex presidente del Consejo, General Primo de Rivera.»

Dice que teniéndolo enfrente no puede razonar ni coordinar bien las ideas. Propone que la Diputación se lo regale al Sr. Salcedo Bermejillo.

El Sr. Abreu, del Colegio de Médicos afirma que, como doctor, señala el diagnóstico y pide que el retrato del ex dictador figure en la sala de fiestas del manicomio provincial.

Así se acuerda.»

Imp. de Pere Aubert, Nou de Sant Antoni 7.—Olot

BANC DE CATALUNYA

SUCURSAL D'OLOT

SANT RAFEL, 24

Compra i Venda de Valors = Descompte de Cupons = Canvis de monedes = Girs i Lletres de Crèdit per Espanya i Extranger = Negociació de Lletres = Suscripcions a Emprèstits = Comptes corrents en Moneda nacional i estrangera = Valors en Custòdia = Prèstecs en garantia de Valors, etc.

Negociem els cupons; Obligacions Companyia General de Ferrocarrils Catalans 6 per cent venciment 1.er Gener i 15 Febrer 1929 i Deutes Estat i Caixa Ferroviària venciment 1.er d'Abril proper.

Josep Agustí

Fàbrica de Géneres de Punt

O L O T

DEL 8 AL 20 DE MARÇ

visiti les exposicions de
mobles de **Les Tres Portes**

Tenim exposat un Dormitori d'estil modern digne d'ésser examinat; és lo més perfecte i atrevit que s'ha fet en mobles.

Les Tres Portes - Hospici, 9.-OLOT

Cafè Esport

Tots els dies festius, d'onze a una del matí, es donarà un Concert-Vermouth a càrrec del

Trio Casanovas

integrat per *MARCEL RIBAS, Piano;*
FRANCESC CASANOVAS, Violí;
ALFRED BLANCO, Violoncel

COMERÇ DE GRANS I VINS DE TOTES CLASSES

- DE -

Esteve Hostench Trasfí

CARRER DE GIRONA, 8 ————— O L O T

Selectes vins de taula; **DORATS** i **NEGRES**, des del mòdic preu de 26 pessetes el bot.

Finíssims vins de postres; **XERES SEC** i **DOLÇ**, **MALAGA**, **MOSCATELLS**, **MISTELES** i **RANÇIS**, a preus increïbles de baixos.

Dipòsit i venda del famós Aperitiu i reconstituent
MONJA-QUINA

Venda exclussiva per tota aquesta comarca, de l'antic i acreditat de sempre, **Sabó CHIMBO**

Esteve Molas

Clivillers, 21. - Olot

MÚSICA - JUGUETS - FOTOGRAFIA

i els mai igualats discos i aparells

La Voz de su Amo

ÚNIC I EXCLUSSIU A OLOT

Fàbrica de Corretges Andreu Serrano

LA GARRIGA (Barcelona) - Teléfon, 39

Sucursal a OLOT (Girona): Valls Nous, 18. - Teléfon, 20

Les corretges i demés productes marca "VARRIOR" signifiquen garantia de qualitat. Preus sense competencia

Unions per a corretges, tiretes, tiratacos, tacos

Gran Stok de politxes de fusta a preus inverossimils

Accessoris en general per a la industria. Important stok de ganxos llegítims CLIPER

OLIS I GRASSES MINERALS

Xampany RIGOL

Es el preferit per
la gent de bon paladar

Representant a Olot i Comarca:

J. Rigau Mitjà

Valls Nous, 18. - Olot